

старанія бѣхъ да ся образуря само една Екзархія за третѣ-тъ часть на Българскыя народъ, кой-то живѣе днесъ между Дунава и Балкана, подъ едно полунезависимо черковно управленіе. Съ този проектъ, кой-то криво-лѣво рѣшаваше въпроса ся удовлетвори-вахъ само 12 Бъл. Епархїи, а Пловдивска-та, Бытолка-та, Орхидска-та, Скопска-та и Българе-ти въ Тракіѣ, отъ дѣто ся бѣше породило най-голѣмо-то негодуваніе върху черковъ-тъ си оставахъ пакъ подъ Патриаршіѣ-тъ, заради това и по тоя начинъ не можаше да ся даде желанный край на въпроса. Тогава честно-то правителство ся намѣси пакъ и ръководимо отъ отеческо попеченіе обсъди глѣбоко и сериозно работъ-тъ въ свѣта на министри-ты, и издаде съ мѣдрѣ прозорливостъ за негово-то конечно рѣшеніе двата проекта (14-ый Октомврія 1868), кои-то прѣдложи на Патриаршіѣ-тъ, за да приеме кой-то избере отъ тѣхъ, или пакъ да състави сама единъ третій, само да глѣда да ся удовлетвори въ вече Българе-ти.

Тѣ ся подадохъ и неі, и на Българы-ты. Нѣ тя намѣсто да ги удобри, веднага ги протестува за противуканоническы, противу-вѣроисповѣдны, противу-догматическы и противу-евангелскы, и поиска отъ Правителство-то дозволеніе да свыка за рѣшеніе-то на Бъл. въпросъ Вселенскы Сѣборъ (16-ый Ноемврій 1868 г.) като распроводи на чяса още и прогласителны писма за това до другы-ты Патриарсы и православны черковы, отъ кои-то Гръцкы-ты и отговорихъ скоро и благоприятно; Сърбска-та — въ нашъ ползъ, а пакъ Русска-та — нѣкакъ си на люлкъ и неопрѣдѣленно.

А Българе-ти ги приѣхъ особито първыя, съ толкози радость, щото по сичкы-ты Епархїи празнувахъ и тържествувахъ, като испратихъ съврѣменно свои-ты прошенія и до Архиереи-ты си, да ги молятъ да разсѣдятъ върху тѣхнъ-тъ каноничность, и да си дадѣтъ по-скоро мнѣніе-то. Прѣди сичко друго Българскы-ти Владыци, кои-то бѣхъ ся прибрали вече въ Цариградъ, видѣхъ за по-добръ да си дадѣтъ писменно оставкъ-тъ отъ Патриаршіѣ-тъ, па тогава удобрихъ първыя проектъ, като съобщихъ това писменно и на В. Портъ, заедно съ едно опроверженіе на Патриаршескыя срѣщу тѣхъ протестъ.

Дордѣ ставаше това при наши-ты Владыци, Патрикъ-тъ все драгласташе правителство-то съ свыкваніе-то на Вселенскыя си Сѣборъ, нѣ то му отказа и го посвѣтова, да ся погрыжи пакъ дано да направяше нѣкаквы още отетъжкы въ проекта си, та да примири незадоволены-ты Българы. Той ужъ склонява, и Али-паша